

၂၀၀၇ စက်တင်ဘာ ရဟန်းရှင်လူ့ ပြည်သူလူထု အုံကြွမှုကြီးအပေါ် အမြင်

၂၀၀၇၊ စက်တင်ဘာ ရဟန်းရှင်လူ့ ပြည်သူလူထု အုံကြွမှုကြီးက လူထုဟာ တွေဝေကြောက်ရွံ့နေတတ်သူ မဟုတ်ကြောင်း မီးမောင်းရောင်တွေ အောက်မှာ ထင်းထင်းကြီး ဖော်ပြလိုက်တယ်။ လူထုကို အကြောက်တရားရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုအောက်မှာ ခေါင်းမဖော်ရဲသူအဖြစ် သရုပ်ဖော် တဖွဖွပြောနေသူတွေ ရှက်တတ်မယ်ဆိုရင် လဲသေလောက်အောင် ရှက်ဖို့ကောင်းတဲ့အဖြစ်ပဲ။ အရိုးမာပြီး အထိုင်ကျနေတဲ့ စစ်အာဏာရှင်စနစ်နဲ့ အာဏာကို လက်နက်နဲ့ ကာကွယ်ဖို့၊ ပြည်သူ့ကို လက်နက်နဲ့ နှိမ်ပြုဖို့ အသင့်ပြင်ဆင်ထားပြီးသား စစ်အစိုးရကို ဘာလက်နက်မှ မပါဘဲ ရင်ဆိုင်အန်တုရဲတဲ့ ဗမာပြည်သူ့ ရဟန်းရှင်လူ့တို့ရဲ့ သူ့ရသတ္တိကို တကမ္ဘာလုံးက အသိအမှတ်ပြုလာရတဲ့ အခြေအနေ ဖြစ်လာတယ်။ ဗမာပြည်သူတွေကို ကြောက်ရွံ့တဲ့ ပြည်သူ့၊ ခေါင်းငုံ့တဲ့ ပြည်သူ့ဆိုပြီး တံဆိပ်တပ်ပေးတဲ့ အတွေးအခေါ်ကို ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးက လက်တွေ့အရ အပြတ်သားဆုံး ချေမှုန်းပစ်လိုက်တယ်။

လှုပ်ရှားမှုကြီးဟာ အသေးကလေးတွေကနေ စလာတာ ဖြစ်တယ်။ နည်းလမ်းပေါင်းစုံနဲ့ ကျောင်းသားပြည်သူတွေ အချိန်စောစွာကတည်းက တိုက်ပွဲဝင်လာခဲ့တဲ့ တိုက်ပွဲရဲ့အဆက် ဖြစ်တယ်။ ဒီတကြိမ်မှာလည်း ကုန်ဈေးနှုန်းကျဆင်းရေးအတွက် အိမ်ရှင်မများအပါအဝင် ကျောင်းသားတွေ လမ်းပေါ်ထွက်တဲ့ တိုက်ပွဲကလေးတွေကနေ စလိုက်တယ်။ သည့်နောက် ရဟန်းသံဃာတွေပါ ပါလာတယ်။ ပခုက္ကူမှာ ဘုန်းကြီးတွေကို အကြမ်းဖက်လာမှုက အစပြုပြီး မီးထတောက်တာပဲ။ မြို့ပေါင်းများစွာမှာ လူထု သိန်းနဲ့ချီပါဝင်၊ ရဟန်းတော်တွေ သောင်းနဲ့ချီပြီး ပါဝင်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုအထိ ဖြစ်လာတာပဲ။ ပခုက္ကူမှာ အကြမ်းဖက်တော့ တပြည်လုံး မီးထတောက်ခဲ့တယ်။ ရန်ကုန်မြို့ပေါ်မှာ ရဟန်းရှင်လူတွေကို အကြမ်းဖက်သတ်ဖြတ်ပြုလိုက်တော့ သည့်ထက်ပိုကြီးတဲ့ မီးကြီးထတောက်ဦးမှာပဲ။ ခဏတဖြုတ်တော့ မီးတောက်သေသွားတယ် ထင်ရလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မီးက တငွေငွေ ရှိနေတုန်းပဲ။ အချိန်တချိန်မှာ ပိုမိုကြီးမားစွာ မီးထတောက်လိမ့်ဦးမယ်။

ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးက ရန် - ငါ စည်းကြောင်းကို ပိုပြီးထင်ရှားပြတ်သားအောင် စည်းခြားပေးလိုက်တယ်။ သည်တချို့မှာ စစ်အစိုးရကို မုန်းတီးဆန့်ကျင်တဲ့ လူထုအဝန်းအပိုင်းဟာ ပိုကြီးလာတယ်။ အထူးသဖြင့် စစ်အစိုးရရဲ့ သံဃာဆန့်ကျင်ရေးလုပ်ရပ်အပေါ် သံဃာထုနဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် ပြည်သူလူထုကြီးက အလွန်ရှုံ့ရှု အော့နှလုံးနာသွားကြတယ်။ ထေရဝါဒ ဗုဒ္ဓဘာသာသမိုင်းမှာကို စစ်အစိုးရလို သံဃာကို ရက်ရက်စက်စက် သတ်ဖြတ်နှိမ်နင်းတဲ့ အာဏာရှင်မျိုး ရှားတယ်လို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ မြတ်စွာဘုရား သက်တော်ထင်ရှား ရှိစဉ်က ဘုရားရဲ့ ယောက်ဖလည်းတော်စပ်သူ ဒေဝဒတ်ဟာ သံဃာကို ဂိုဏ်းခွဲတာ လုပ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သံဃာကို မသတ်ခဲ့ဘူး။ မြတ်စွာဘုရား ပရိနိဗ္ဗာန်စံလွန်ပြီးနောက် နှစ်ပေါင်း ၂၀၀ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ အိန္ဒိယမှာရှိတဲ့ နာလန္ဒာသာသနာ့ တက္ကသိုလ်ကို အနောက်ဘက်က လူမျိုးခြား တိုင်းတပါးသား (အိရန်) တွေ လာရောက်ပြီး သံဃာအမြောက်အမြား သတ်ဖြတ်ခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့

သူတို့ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ မဟုတ်ဘူး။ လူမျိုးခြား ဘာသာကွဲတွေပဲ။ အိမ်နီးနား ချင်းတိုင်းပြည်တစ်ခုမှာ ၁၉၅၈ ခုနှစ် အရေးအခင်းပေါ်ပေါက်ချိန် ဘာသာရေးနဲ့သံဃာတွေအပေါ် တိုက်ခိုက်မှု ရှိခဲ့ဖူးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သံဃာတွေကို အထင်အရှား သတ်ဖြတ်တာ မရှိခဲ့ဘူး။ အခု ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာ စစ်အစိုးရက သံဃာတော်တွေကို သတ်ဖြတ်တာကတော့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေက ဗုဒ္ဓသားတော် သံဃာတော်တွေကို သတ်ဖြတ်တာဖြစ်လို့ သာသနာ့သမိုင်းမှာ ကြီးမားတဲ့ အမဲကွက်ကြီး စွန်းထင်းသွားတယ်။ ဖောက်ပြန်ရေးအစိုးရအဆက်ဆက်က ဓမ္မန္တရယ်ဆိုပြီး သူများကို လက်ညှိုးထိုးလာခဲ့ကြတယ်။ အခုတော့ အဲဒီလို သူများကို လက်ညှိုးထိုးပြလို့မရတော့ဘူး။ စစ်အစိုးရဟာ အကြီးဆုံး ဓမ္မန္တရယ်ဖြစ်ကြောင်း သံဃာနဲ့ ပြည်သူလူထုက သူတို့ကို လက်ညှိုးထိုးကုန်ကြပြီ။

ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးဟာ အကောင်းဆုံး စည်းရုံးရေးသမားလည်း ဖြစ်တယ်။ ဗမာပြည်မှာ ဘာလွတ်လပ်ခွင့်မှ မရှိတော့ ပြည်သူတွေ တိုးတက်နိုးကြားဖို့ ဘာအခွင့်အလမ်းမှ မရှိဘူး။ လူထုကို လမ်းညွှန်ပေးဖို့ ဘယ်လိုစာပေအနု ပညာမျိုးမှ ပေါ်ထွက်ဖို့ အခွင့်အလမ်း မရှိခဲ့ဘူး။ လူထုကို စည်းရုံးလှုံ့ဆော်ဖို့ အသင်းအဖွဲ့တွေ လွတ်လပ်စွာ ဖွဲ့စည်းခွင့် မရှိဘူး။ ရှိပြီးသား အသင်းအဖွဲ့တွေလည်း လွတ်လပ်တဲ့ စည်းရုံးခွင့် မရှိခဲ့ဘူး။ (ပြည်ပမီဒီယာတွေကတော့ ဝါဒဖြန့်နိုင်ကြတယ်။ ဒါပေမဲ့ မှန်ကန်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ပါသလို အမှားတွေကလည်း ပွစာကြနေတာပဲ။) ဒါပေမဲ့ ဒီ လှုပ်ရှားမှုကြီးက နိုင်ငံရေးဆိုတာ ဘာမှန်းမသိတဲ့ သူတွေကိုတောင် စစ်အစိုးရကို အကြီးအကျယ် မုန်းတီးပြီး စစ်အစိုးရ ဆန့်ကျင်ရေးစိတ်တွေ တချိတ်တည်းနဲ့ ရိုက်သွင်းပေးလိုက်တယ်။ ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးက အကောင်းဆုံး သင်တန်းဆရာ၊ အကောင်းဆုံး စည်းရုံးရေးသမား၊ အကောင်းဆုံး လှုံ့ဆော်သူ ဖြစ်လာတယ်။ သည့်အတွက် ဒီနေ့လို အချိန်မျိုးဟာ စည်းရုံးရေးအဝန်းအဝိုင်းကို တိုးချဲ့ဖို့ အကောင်းဆုံး အချိန်ပဲ။ ဇာတိရပ်ရွာပြန်ကြတဲ့ ရဟန်းသံဃာတွေဟာ ကျေးလက် စည်းရုံးရေး

သမားတွေ ဖြစ်လာကြလိမ့်မယ်။

ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးအတွင်းမှာ စစ်တပ်တွင်း အကွဲအပြဲတွေအကြောင်း အမျိုးမျိုး ကြားနေရတယ်။ တချို့သတင်းတွေ မမှန်ဘူး။ တချို့သတင်းတွေကတော့ ဖြစ်စေချင်တဲ့ ဆန္ဒနဲ့ သာသာထိုးထိုးပြောတာ ဖြစ်နေတယ်။ တချို့ကတော့ ကောလာဟလပဲ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် စစ်တပ်တွင်းမှာ အတိုင်းအတာ ကြီးတာ၊ သေးတာ အပထားလို့ သဘောထားအရ အကွဲအပြဲ ရှိခဲ့တာတော့ သေချာတယ်။ စစ်တပ်တွင်း ပဋိပက္ခဟာ လူထုလှုပ်ရှားမှု ဖြစ်ပေါ်လာချိန်မှာ ပိုမိုဖြစ်ပေါ် ကြီးထွားလာတတ်တယ်ဆိုတာလည်း အမှန်ပဲ။ စစ်တပ်ပြုပြင်ရေးကို အခုအချိန်မှာ ပိုပြီးအရှိန်မြှင့်ဖို့လိုတယ်။

ကုလသမဂ္ဂကိုယ်စားလှယ် ပြန်သွားပြီးတဲ့နောက်မှာ စစ်အစိုးရဟာ တဖက်က တိုင်းပြည် တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် ရှိလေသည့်ဟန် ပုံဖော်ပြရင်း ပြည်သူဖိနှိပ်ရေးတွေ ပိုတိုးလုပ်လာတယ်။ ဖမ်းတာဆီးတာတွေကို ဆိုလိုတယ်။ ရဲတွေကအစ ပြည်သူအပေါ် ခြိမ်းခြောက်ပြီး ငွေညှစ်တာတွေအထိ လုပ်လာတယ်။ ဒါတွေဟာ ပြည်သူလှုပ်ရှားမှုကို အကြမ်းဖက်ဖြိုခွဲအပြီး အဲဒီအချိန်ကို ဇက်ကုန်ဖွင့်လုပ်နေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုလုပ်လေ - သူတို့ခြေလှမ်းမှားလေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ သူတို့ပြည်သူနဲ့နိုင်ငံတကာကို လိမ်ပွဲတွေ ခင်းပြနေတာတွေဟာလည်း ရယ်စရာလိုလို ဖြစ်နေတယ်။ ဦးနှောက်မရှိမှန်း ပုံပေါ်တယ်။ ယုတ္တိမရှိတာ ပြည်သူတွေ သိနေတယ်။ ဒီလိုဖြစ်တာ ကောင်းတယ်။ သူတို့ ပိုပွင့်ကျနေတာ ဖြစ်တယ်။ ဒီလိုနဲ့ သူနဲ့ သူ့နှောက်လိုက်တွေ ပိုမို အထီးကျန်တဲ့အဖြစ်ကို ဦးတည်သွားစေလိမ့်မယ်။

လူထုတိုက်ပွဲက စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ အစပေါ်လာအောင် ဖိအားပေးလိုက်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ စစ်အစိုးရက စေ့စပ် ဆွေးနွေးပွဲလို့ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲတာ မဟုတ်ဘူး။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ စကားပြောဖို့လို့ သုံးတယ်။ ဘယ်လိုပဲ သုံးသည့်ဖြစ်စေ စကားပြောဖို့ သူ အစပြုလာရပြီ။ ဒေါ်အောင်ဆန်းစုကြည်နဲ့ အမျိုးသား ဒီမိုကရေစီအဖွဲ့ချုပ်ကလည်း ဒီလမ်းပေါ် တက်လျှောက်လိုက်ပြီ။ စစ်အစိုးရက လိမ်လည်လှည့်ဖြားရေးပရိယာယ်၊ အချိန်ဆွဲရေး ပရိယာယ် ကျင့်သုံးနေတာလားဆိုတာကိုလည်း အမြဲသတိထားရင်း ကိုယ်ဘက်က လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်တာ တည်တည်ကြည်ကြည်လုပ်ရင်း တည်တည်ငြိမ်ငြိမ် လျှောက်လှမ်းသွားဖို့ပဲ။ သေချာတာကတော့ စစ်အစိုးရဟာ စကားပြောပွဲကို စင်

တင်ပြထားပြီး တဖက်က လမ်းမြေပုံအတွက် ရွက်ကုန်ဖွင့် အစွန့်ထုတ်နေတယ်။ ပိုဆိုးတာက စကားပြောပွဲကို ရှေ့က ခင်းကျင်းပြသထားပြီး နောက်ဘက်ကနေ ပြည်သူဖိနှိပ်ရေးတွေ ဖက်ကုန်လွှတ် ပေးနေတာပဲ။ ဒီတော့ ပြည်သူတွေ ဘက်ကလည်း ပြည်သူတိုက်ပွဲအစဉ်အလာတွေ အသုံးချရမယ်။ ကိုလိုနီခေတ်မှာ ဗိုလ်ချုပ် အောင်ဆန်းတို့ လွတ်လပ်ရေးအတွက် အင်အားတို့နဲ့ စကားပြောဖို့လုပ်စဉ် လူထုတိုက်ပွဲ အင်အားနဲ့ နယ်ချဲ့သမားကို ဖိအားပေးပြီး စကားပြောခဲ့ရတာပဲ။ သည့်နောက် ရရင်ရ၊ မရရင်ချဆိုတဲ့ သဘောထားနဲ့ နယ်ချဲ့သမားကို ပြန်လည်ခြိမ်းခြောက်ခဲ့ရတာပဲ။

ဗမာပြည် ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး (၆၃) ခုနှစ် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးကာလတုန်းကလည်း ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး လူထုလှုပ်ရှားမှုတွေနဲ့ ဖိအားပေးခဲ့ရတာပဲ။ ဒီနေ့ကာလ စကားပြောပွဲ အတွင်း စစ်အစိုးရက ဖိနှိပ်မှုတွေ ရပ်ဆိုင်းခြင်း မပြုတဲ့အလျှောက် ပြည်သူတွေဘက်ကလည်း ဖိနှိပ်မှုကို တွန်းလှန်တဲ့ လှုပ်ရှားမှုတွေ ဖော်နိုင်မှသာလျှင် စစ်မှန်တဲ့ တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေး၊ အမျိုးသား ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးကို ဖိအားပေးနိုင်လိမ့်မယ်။

ရဟန်းရှင်လူ ပြည်သူတွေရဲ့ တိုက်ပွဲဟာ ငြိမ်းချမ်းတဲ့ နည်းလမ်းကို ကျင့်သုံးတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ စစ်တပ်က အကြမ်းဖက်လာတော့ လူထုတချို့က မခံဘူး။ ကျောက်ခဲနဲ့ ပေါက်တယ်။ ရရာလက်နက်ကိုင်တာအထိ ဖြစ်လာတယ်။ တချို့လမ်းတွေပေါ်မှာ အတားအဆီးတွေ လုပ်လာတဲ့အထိ ဖြစ်လာတယ်။ မော်စကို လမ်းပေါ်ခံကတုတ် တိုက်ပွဲတွေ သတိရစရာပဲ။ ဒီအချိန်မှာ လက်နက်ကိုင်အင်အားတွေ ငြိမ်နေရတဲ့ အဖြစ်က အားနည်းချက်ပဲ။ မြေပေါ်က အမျိုးသား ပြန်လည်သင့်မြတ်ရေးအတွက် တွေ့ဆုံဆွေးနွေးရေးနည်းလမ်းနဲ့သွားဖို့ ကြိုးပမ်းနေသလို တဖက်မှာလည်း ဒီလမ်းကြောင်း တခုတည်း အပေါ်မှာ ပုံအောထားတာမျိုး မဖြစ်သင့်ပါ။ တခြားလမ်းတွေအတွက်လည်း ပြင်ထားဖို့ လိုပါမယ်။ အင်အားသေးချင် သေးပေမေ မြေအောက်လက်နက်ကိုင် စည်းရုံးရေးစဖို့လိုပြီလို့ ထင်တယ်။ ရန်သူက လူထုကို လက်နက်နဲ့ အကြမ်းဖက်လိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ ဒါကို ရှင်းရှင်းကြီး ပြောထားရမယ်။ ပြည်သူလူထုကို လက်နက်နဲ့ ဖိနှိပ်လာရင် လက်နက်နဲ့ ခုခံတုံ့ပြန်တာ တရားတယ်ဆိုတဲ့ အတွေးအခေါ်ကို ‘နိုး’ ပေးရမယ်။ စစ်အာဏာရှင်စနစ် ပြုတ်ကျဖို့ နောက်ထပ်ရင်ဆိုင်ရမယ့် ဖိအားက လက်နက်ပဲ။ လက်နက်အားကိုးတဲ့ရန်သူကို ရင်ဆိုင်ဖို့ ရန်သူစစ်တပ် ပြည်သူ့ဘက်ပါလာတဲ့ နည်းအပါအဝင် ပြည်သူ့လက်နက်ကိုင်အင်အား ထူထောင်ဖို့ အစပြုရမယ်။

ဒီနေ့လူထုလှုပ်ရှားမှုကို အနောက်နိုင်ငံတွေက အရောင်ဆိုးချင်နေတယ်။ အရောင်တော်လှန်ရေးလို လုပ်ပစ်လိုက်ချင်တယ်။ လူထုတိုက်ပွဲဟာ လက်ရှိအခြေအနေအတိုင်း နေလို့မဖြစ်တဲ့ လူထုကြီးက ဖော်ထုတ်လိုက်တာပါ။ ဒါပေမဲ့ တိုက်ပွဲဦးစီးသူ တချို့တလေဟာ အနောက်က အတွေးအခေါ် ဝင်နေပုံရတယ်။ တိုက်ပွဲရပ်နားသွားချိန်မှာ ဒီအတွေးအခေါ်တွေက ပိုမေ့လာတယ်။ ပခုက္ကူသံဃာတွေ ပထမကြေညာချက် ကောင်းတယ်။ ပြည်တွင်းအားကိုးပဲ အဓိက ထားရလိမ့်မယ်လို့ ပါတယ်။ တိုက်ပွဲစပ်ကြား ဗမာပြည်အခြေအနေကို အနောက်အုပ်စုဆွဲခေါ်တာ အပါအဝင် မဖြစ်ဘူး။ အတွေးအခေါ်အရ စည်းခြားထားရမယ်။ ‘ကမ္ဘာစနစ်သစ်’အတွက် သူ့ဘက်ကိုယ်ဘက် လွန်ဆွဲနေချိန်မှာ ပိုပြီးသတိရှိသင့်တယ်။ ဗမာပြည်ရဲ့ ကယ်တင်ရှင်ဟာ ဗမာပြည် ပြည်သူလူထုကလွဲလို့ ဘယ်သူမှ မဖြစ်နိုင်ဘူး။ ဘယ်နိုင်ငံခြားကမှ ကယ်တင်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြည်သူ့တိုက်ပွဲကို ထောက်ခံသူ ဘယ်သူ့ကိုမဆို တဦးချင်းပုဂ္ဂိုလ်ကိုဖြစ်စေ၊ အဖွဲ့အစည်းနဲ့ အင်အားစုများကို ဖြစ်စေ ... သူတို့ကိုတော့ ကြိုဆိုရမှာပဲ။

လှုပ်ရှားမှုကြီး ရပ်သွားစမှာ လှိုင်သာယာ စက်မှုဇုန်က အလုပ်သမားတွေ လုပ်ခတိုးရရေး ဆန္ဒပြတဲ့နည်းကောင်းတယ် ထင်တယ်။ ချက်ကောင်းယူပြီး လုပ်ခွင်အခြေအနေအရ မိမိတို့ရဲ့ အခိုင်အမာဘောင်အတွင်းက တောင်းဆိုတာကို အာဏာပိုင်တွေက စေ့စပ်လိုက်လျှောက်နည်းနဲ့ ဖြေရှင်းပေးဖို့ လုပ်လာရတယ်။ နောက်ပိုင်းကျတော့လည်း ကောက်ကျစ်တဲ့ စစ်အစိုးရက ဖိနှိပ်ဖြိုခွဲတဲ့နည်းကို ပြန်သုံးလာတာ တွေ့ရပြန်တယ်။ လူထု တိုက်ပွဲမှာ ပိုမို ကြွယ်ဝတဲ့ နည်းပရိယာယ်တွေ ထုတ်ဖော်ဖို့ လိုတယ်။

၂၀၀၇ စက်တင်ဘာ ရဟန်းရှင်လူ ပြည် သူလူထု အုံကြွမှုကြီးအတွင်းမှာ သံဃာလှုပ်ရှားမှုဟာ တမူထူးတဲ့ အသစ်တီထွင်မှု ပုံစံဖြစ်တယ်။ နည်းပရိယာယ် ကျင့်သုံးမှုဘက်က ကြည့်ရင် အကောင်းအဆိုး ဒွန်တွဲနေတယ်လို့ ဆိုရလိမ့်မယ်။ ဒီလှုပ်ရှားမှုမျိုး သံဃာတော်တွေမို့ လုပ်နိုင်တာပဲ။ သပိတ်စခန်း မထားဘဲနေတာကို ပြောတာပါ။ ကျောင်းသားလှုပ်ရှားမှုက ကျောင်းပရဂျက်ကို သပိတ်စခန်း လုပ်လေ့လုပ်ထ ရှိခဲ့တယ်။ (၁၉၂၀ သပိတ်ပုံစံမျိုး၊ ၁၉၃၆-၁၉၄၆ - ၁၉၇၄ - ၇၅ - ၇၆ သပိတ်တွေ လိုမျိုး) ဘုရားပရဂျက်ကို သပိတ်စခန်း လုပ်ခဲ့ကြတာလည်း ရှိပါ တယ်။

အလုပ်သမားလှုပ်ရှားမှုကလည်း သက်ဆိုင်ရာ စက်ရုံကို သပိတ်စခန်း လုပ်ရင်လုပ်၊ ဘုရားပရဂျက်ကို လုပ် ရင်လုပ် အဲဒီလို လုပ်ခဲ့ကြတာပဲ။

အခု လှုပ်ရှားမှုမှာ သပိတ်စခန်း မလုပ်တော့ ရန်သူက ဝိုင်းဝန်းချေမှုန်းလို့ တော့ မရဘူး။ ဒါပေမဲ့ ...

- ကျောင်းတိုင်းမှာက ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်၊ တိုက်အုပ်၊ တိုက်ကြပ်တွေစတဲ့ ငယ်ကြောက်တွေရဲ့ အနီးကပ် ကွပ်ကဲမှုရှိတယ်။ အခု လှုပ်ရှားမှုမှာလည်း သပိတ်သမားက သံဃာ့နာယကကို မစည်းရုံးနိုင်တော့ အ ခက်အခဲ တွေ့ရတယ်လို့ထင်တယ်။

- သပိတ်စခန်း မရှိတော့ နောက်အစီအစဉ်ကို ခေါင်းဆောင်တွေ မတိုင်ပင်နိုင်ဘူး။ ခေါင်းဆောင်မှု ကြံ့ခိုင်နေတယ်။

လှုပ်ရှားမှုအတွင်း တိုက်ပွဲအချိန်နဲ့ နေရာကို ကြိုတင်ကြေညာပြီး လုပ်နေတာကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ဒါကို မီဒီယာကနေ ကြိုတင်ဖော်ထုတ်လိုက်တော့ ကိုယ့်အင်အားတွေ စုစည်းရေးအတွက် အကျယ်အပြန့် ချိန်းဆိုပေးလိုက်နိုင်တာကတော့ ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တဖက်မှာကျတော့ ရန်သူကလည်း ဒီအစီအစဉ်ကို ကြိုသိနေပြီး ဒီနေရာ ဒီအချိန်မှာ ဖြိုခွဲဖို့ သူ့ဘက်က အစီအစဉ်တွေ အပိုင်အနိုင်လုပ်ထားနိုင်တဲ့ အချက်ကတော့ ပြည်သူ့အင်အားစုတွေအတွက် အင်မတန်အန္တရာယ်ကြီးတဲ့ အခြေအနေကို ဖြစ်ပေါ်စေတယ်။

ဒီလှုပ်ရှားမှုအတွင်း တက်ကြွလှုပ်ရှားမှုများရဲ့ ကိုယ်ကျိုးစွန့်တဲ့စိတ်ဓာတ်နဲ့ ရဲရင့်မှုတွေဟာ ချီးကျူးဂုဏ်ပြုစရာပါ။ ဒါပေမဲ့ မလိုအပ်ဘဲ မီဒီယာတွေကနေ အသံပေးနေမှုနဲ့ မလိုအပ်တဲ့ အရဲစွန့်မှုကိုတော့ ရှောင်ကြဉ်ကြမှ အဆက်မပြတ် ရေရှည်တိုက်ပွဲဝင်ရေးအတွက် အကျိုးရှိစေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ (ဒီဆောင်းပါးဟာ လူထုအုံကြွမှုအပေါ် နိဂုံးချုပ် သုံးသပ်ချက်မဟုတ်ဘဲ ရှေ့တိုက်ပွဲများအတွက် စဉ်းစားကြံဆနိုင်စရာ အမြင်တချို့ကိုသာ ထုတ်ဖော်တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။)

ဒီမိုကရေစီရေး ကြိုးပမ်းမှုပြုကြတဲ့ ပါတီအပါအဝင် အဖွဲ့အစည်းတိုင်းဟာ ပြင်းထန်တဲ့တိုက်ပွဲအပြီး အေးဆေးစွာ ချွေးသိပ်အနားယူနေလို့မဖြစ်ဘူး။ ဆက်တိုက် လှုံ့ဆော်မှုတွေလုပ်ပြီး တိုက်ပွဲအဆက်ပြတ်မသွားအောင် တောက်လျှောက် အားကြိုးမာန်တက် ကြိုးပမ်းသွားကြဖို့ လိုတယ်။ လှုပ်ရှားမှုအတွင်းမှာ တပ်ပေါင်းစုလက္ခဏာနဲ့ ညီညွတ်ရေးလက္ခဏာတို့ကို တစုံတရာ ဖော်ထုတ်နိုင်တယ်လို့ထင်တယ်။ ပြည်သူ့အင်အားစုများဘက်က ခိုင်မြဲတဲ့ တပ်ပေါင်းစု သဘောဆောင်တဲ့ အင်အားတရပ် ဖြစ်ထွန်းလာအောင် လုံးပန်းသွားဖို့ လိုသေးတယ်။ လူထုအုံကြွမှုအတွင်း သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိတဲ့ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းက အသင့်အနေအထားမဖြစ်တဲ့အပေါ်မှာ အားမလို အားမရဖြစ်သံတွေလည်း ကြားလာရတယ်။ ခေါင်းဆောင်ပိုင်းရဲ့ အသင့်အနေအထား ဖြစ်မှုသာမက ခေါင်းဆောင်ပိုင်းရဲ့ တညီတညွတ်တည်း ရှိမှုလည်း လိုအပ်တယ်။ အဲဒီလိုဖြစ်ဖို့ အဓိကကျတဲ့အချက်ကတော့ အတွေးအခေါ်အရ စုစည်းညီညွတ်ဖို့ပါပဲ။

ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးမှာ စစ်အစိုးရဟာ ကြမ်းကြုတ်ရက်စက်တဲ့၊ လူမဆန်တဲ့ အစိုးရဖြစ်ကြောင်း ကမ္ဘာ့ပြည်သူတွေကို အတိအလင်း ပြသလိုက်တယ်။ ဒီလှုပ်ရှားမှုကြီးမှာ စစ်အစိုးရရဲ့ လူမဆန်အောင် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်မှုက သူဟာ မုချကျဆုံးတော့မှာ ဖြစ်ကြောင်း အမဲသတ်မယ့် တိရစ္ဆာန်ရဲ့ ကိုယ်ပေါ်မှာ တံဆိပ်တုံး ရိုက်ပေးလိုက်သလို

သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာ အပြာရောင်တံဆိပ်တုံး ခတ်နှိပ်ပေးလိုက်တာ ဖြစ်တယ်။ သူ့ရဲ့ သေမိန့်ကို သူ့ကိုယ်တိုင် လက်မှတ် ထိုး ထုတ်ပြန်လိုက်တာလည်း ဖြစ်တယ်။ ။

လေ့လာစေချင်သော စေတနာဖြင့် (ပြည်သူ့ အာဏာရှာနယ် အမှတ် (၂၉) မှ ကူးယူဖော်ပြသည်)